

Motion till riksdagen 2006/07:Sf5

av **Gunvor G Ericson m.fl. (mp)**
med anledning av prop. 2006/07:49

Vissa regler om ränta i samband med återkrav

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen avslår proposition 2006/07:49 Vissa regler om ränta i samband med återkrav.
2. Riksdagen begär att regeringen återkommer i ärendet tillsammans med förslag om hur ränta ska betalas ut vid fördröjd utbetalning från Försäkringskassan till enskilda.

Motivering

I propositionen lämnas förslag som gör det möjligt för Försäkringskassan att ta ut ränta vid återkrav av socialförsäkringsförmåner.

Visst har vi förståelse för att staten, via Försäkringskassan har behov av att ta ränta på medel som människor är återbetalningsskyldiga, som de rättmätigt alltså inte skulle haft och som de dröjer med att betala tillbaka. I den bästa av världar är det dock enkelt att göra en uppdelning i vad som är rätt och vad som är fel. Så är det inte alltid i verkligheten, och inte alltid med de ärenden som Försäkringskassan handhar. Bakom ”ärendena” finns människor som kanske inte alltid förstått blanketten, trots att verkligheten skulle se annorlunda ut än den kom att göra osv. Hur sjuk är en människa egentligen? Vistas verkligen barnen så mycket hos föräldern som det var sagt? Hur människor agerat eller inte agerat handlar ofta om andra saker än att människor medvetet fuskat eller undanhållit fakta. När kravet på återbetalning är ett faktum avgör människors livssituation hur lätt eller svårt det blir att klara återbetalning. Det är tur att regeringens förslag åtminstone innehåller en tydlig möjlighet att helt eller delvis efterge kravet på ränta. Regeringen tog in regeln efter det att Lagrådet påtalat behovet. Vi anser att den är mycket viktig.

Vad vi dock vänder oss starkt emot är det ensidiga förhållandet i propositionen. Försäkringskassan ska agera på ett sätt som fordringsägare, men på ett

Fel! Okänt namn på

helt annat som gäldenär. Det vill säga människor förväntas betala ränta och dröjsmålsränta till Försäkringskassan, medan Försäkringskassan inte gör det när de är påtagligt försenade med utbetalningar till enskilda, eller när handläggningen av ett ärende tagit orimligt lång tid. Det är särskilt illa eftersom allmänhetens förtroende för Försäkringskassan är så lågt.

Försäkringskassan behöver bli en myndighet som människor har förtroende för. Det handlar om att göra begripliga bedömningar, ge snabb och bra information, ha handläggare som är kunniga och empatiska. Men det handlar också om att man ska kunna lita på handläggningen och att utbetalningar görs i tid och hanteras korrekt. Så är det inte i dag. Och det är självklart så att när staten via Försäkringskassan inte sköter sina åtaganden bör människor få ränta, på samma sätt som när förhållandet är det omvända. Skatteverket har i princip ett sådant förhållningssätt genom att människor får en viss ränta på för mycket inbetald skatt. Det finns ingen anledning varför inte Försäkringskassan kunde ha liknande regler.

Styrkeförhållandet är ytterligt ojämnt när det gäller Försäkringskassans förhållande gentemot den enskilde. Att ha liknande regler i båda riktningarna är det minsta man kan begära.

Vi vill därför avslå propositionen och begära att regeringen återkommer med ett förslag om hur ränta ska betalas ut vid fördröjd utbetalning till enskilda.

Stockholm den 1 mars 2007

Gunvor G Ericson (mp)

Thomas Nihlén (mp)

Bodil Ceballos (mp)

Jan Lindholm (mp)